

13-9-87

ALFRED ORTEGA I BONILLA

ADVOCAT

C/MIGJORN 17-B

46110-GODELLA (VALENCIA)

EN JOSEP HERRERO I CABANES

C/CERNUDA I VELASCO 25

12527-ARTANA (CASTELLON)

Estimat amic:

T'envie la minuta d'honoraris del Procurador i la meua. Com havien quedat no s'hi personem davant del Tribunal Supremo, malgrat les alegacions de SADESA i penso que amb la comparecència de l'Ajuntament n'hi ha prou i no cal fer més despeses.

Els meus honoraris són la tarifa mínima de les normes del Col.legi d'advocats, no tinc problema pel pagament, quan te vinga be m'envies un taló o qualsevol altre mitjà que te parega correcte, no tinc presa.

Els honoraris del Procurador t'agraïria que me les remetires lo més aviat possible, per pagar-li.

Estic a la teva disposició si desitges qualsevol aclaració y Reb un cordial saluó, a Godella 13 de novembre de 1.987.

EN JOSEP HERRERO CABANES

C/CERNUDA I VELASCO 25

12527-ARTANA (CASTELLON)

ALFRED ORTEGAIBONILLA

ADVOCAT

E/MIGJORN 17

46110-GODELLA (VALENCIA)

19.456.030-

Honorarios profesionales por los autos del
Juicio Contencioso Administrativo en prime-
ra instancia, ante la Audiencia Territorial
de Valencia, Autos nº252/85, como coadyuvan
te de la Administracion demandada, segun
norma 207 de las aprobadas en sesion de 28
de Septiembre de 1.984.....50.000.-
IVA 12%..... 6.000.-
TOTAL.....56.000.-pts

GODELLA 13 de noviembre de 1.987.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Ortegaibonilla', written over a large, light-colored scribble or stamp.

L'AUDIENCIA TERRITORIAL DONA LA RAÓ A L'AJUNTAMENT D'ARTANA I
A JOSEP HERRERO EN EL TEMA DE LES PENYES ALTES.

Amb data del 10-10-87, l'Audiència Territorial de València ha donat la raó a l'Ajuntament d'Artana i Josep Herrero, aquest com a part coadjuvant, en el pleit contra l'empresa SADESA, explotadora de les pedreres situades en el terme municipal d'Artana, partida de les Penyes Altes. En la seua sentència, el tribunal afirma que l'Ajuntament pot delimitar la zona de treballs feta en el seu moment en el Pla d'Ordenació del Terme, la qual cosa vol dir, en la pràctica, la preservació d'un espai d'interés màxim ecològic tant per la flora com per la fauna que s'hi troba.

Segons ha declarat Josep Herrero, conegut lluitador de la localitat per la conservació d'aquesta zona, "aquesta sentència significa un primer pas per a aconseguir un espai natural protegit de la zona Penyes Altes-Montí. Igualment, pot servir per animar les persones de la zona i terres veïnes per impulsar una associació, que es podria dir "Amics de la Serra Espadà", que es preocupara per la defensa íntegra d'aquesta gran reserva natural, que pot ser malmesa en pocs anys si no s'aturen una sèrie d'actuacions indiscriminades".

Segons Herrero, aquesta és una victòria que es deu al treball i al recol·liment de molta gent, des del mateix Ajuntament d'Artana, els ajuntaments de Betxí i d'Onda, Acció Cultural del País Valencià, grups ecologistes com ara els de Betxí, Onda, Nules-La Vilavella, Vila-real i Castelló, així com a tots els particulars que s'han interessat pel tema. Aquesta victòria, afegí, ens ha d'impulsar a seguir treballant, dins de les nostres possibilitats, per la conservació del nostre patrimoni natural.

Cronica publicada en "Castelló Sicris" el

23-X-87

LA PLANA BAIXA

Tales, Artana, Betxí y Onda, dispuestos a adquirir los terrenos del futuro parque

Cuatro municipios constituirán el paraje natural de Serra de l'Espadà

Los Ayuntamientos de Tales, Artana, Betxí y Onda han abierto conversaciones para constituir el paraje natural de la Serra de l'Espadà. El proyecto, tendrá que esperar a la aprobación de la ley de protección de parajes naturales, que será aprobada por las Cortes Valencianas probablemente el próximo mes de febrero.

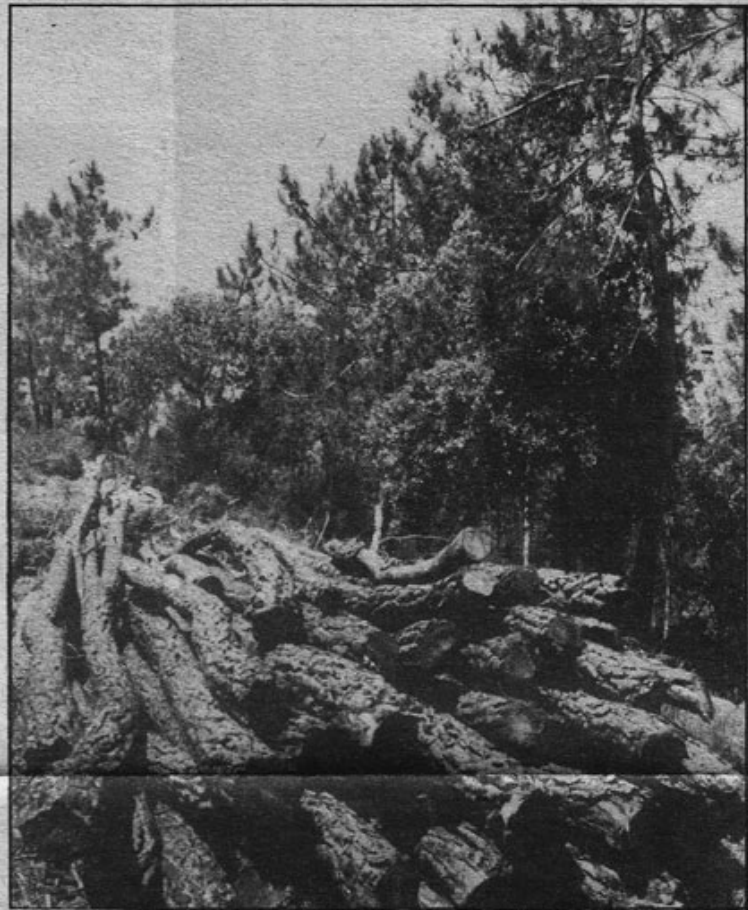
Pasqual Carda / Castellón

Según prevé el ante-proyecto de esta ley, los ayuntamientos habrán de adquirir los terrenos que se hayan de preservar. Para el alcalde de Tales, el socialista Ricardo Montoliu, los municipios han manifestado su voluntad política de adquirir los terrenos del futuro parque, que abarcaría parajes tan interesantes como El Montí, de Tales, o les Penyes Altes y Racó Fosc, en Artana. Ricardo Montoliu recordó las reuniones llevadas a cabo en este sentido por las anteriores corporaciones y achacó al signo conservador de estos ayuntamientos el retraso sufrido por el plan de protección. No obstante, la nueva ley autonómica facilitará la creación de zonas protegidas, al abaratar los costes burocráticos que acarrea la figura de «parque natural».

El alcalde de Tales lamentó la demora sufrida, pues la degradación de la Serra de l'Espadà ha sido constante por la extracción masiva de arcillas en el paraje del Montí, pese a que el ayuntamiento no concedido licencia municipal.

Precisamente la extracción de tierras en el Montí fue el tema central de la reunión sostenida el miércoles entre el alcalde de Tales y el diputado de Izquierda Unida-Unitat del Poble Valencià (IU-UPV), Aureli Ferrando. Para el diputado autonómico, la Generalitat tiene que paralizar la extracción de tierras en el Montí de manera inmediata, pues de esperar a la aprobación de la ley «podría ser demasiado tarde». IU-UPV presentó una propuesta en el Parlament Valencià en este sentido el 9 de noviembre en la que solicita que la Conselleria de Obras Públicas ponga los medios necesarios para proteger, lo antes posible, la riqueza ecológica del paraje. Ferrando lamentó el retraso sufrido por la propuesta, que todavía no ha sido debatida por la Comisión de Urbanismo y Transportes.

Calificó la ley de parajes naturales como de instrumento válido para proteger las zonas de interés ecológico del País Valenciano y destacó el protagonismo que adquieren ayuntamientos e incluso particulares en la decoración de parajes protegidos. El parlamentario de IU-UPV abogó, igualmente,

El Montí de Tales ha sufrido repetidas agresiones

por la creación de una Agencia de Medio Ambiente, dependiente de Presidencia de la Generalitat, que cuente con competencias propias y atribuciones económicas. Este

organismo permitirá, según esta formación política, dar el desarrollo práctico a la ley de Medio Ambiente de la Generalitat Valenciana.

En Josep Herrero i Cabanes
Cernuda i Velasco, 25
12527 Artana

València, 19 de gener de 1988

Referència: SUBVENCIONS

Distingit amic:

En resposta a la vostra carta amb data de Correus 21 de novembre de 1987, tinc el gust de comunicar-vos que la nostra junta directiva, reunida el dia 14 de gener de 1988, va acordar de concedir un màxim de 20.000 Pta al contenciós contra l'empresa SADESA, ja que la nostra entitat està actualment de dicant el pressupost a les pròpies activitats.

Aquest import us el farem efectiu mitjançant taló bancari a partir del pròxim dia 15 de febrer.

Rebeu una cordial salutació.

Eliseu Climent
Secretari

Josep Herrero i Cabanyes

C/ Cernuda i Velasco 25

12527-ARTANA (Castelló)

3-2-88

Sr. President de la Fundació

Huguet

C/ Enmig 24, 4, 12001-CS

Sr. President:

M'adrece a Vosté com a responsable d'una entitat que te com a finalitat la protecció i promoció de tots els valors del nostre Poble. Entre ells l'ecodògic crec és un punt a tenir en compte ara que tan amenaçat es veu el nostre medi físic.

Com segurament ja sap, nosaltres, un grup d'amants de la natura, estem portant una dura lluita des de fa molts anys contra una empresa que amenaça un dels paratges més bonics de la Plana, les penyes Altes. Aquesta lluita últimament s'ha portat per la via judicial en un contenciós portat per l'ajuntament d'Artana contra l'empresa explotadora de la pedrera i en el que jo he actuat com a part coadjuvant a favor de la postura conservacionista de l'Ajuntament. Aquest contenciós s'inicià fa cosa d'any i mig. Un poc abans d'aquest temps l'Ajuntament concedia llicència a l'empresa Sadesa - amb unes limitacions molt concretes que pretenien presservar la zona més interessant i obtenir uns ingressos tal com determina la llei.

Aquestes limitacions eren les següents:

1ª Delimitació de la zona de treball.

2ª Pagar a l'Ajuntament una taca anual en concepte de cànon d'explotació.

3ª Demanar a l'empresa un aval bancari de sis mil.lions de pessetes per a assegurar la restauració del paratge.

4ª Limitar la llicència a cinc anys.

Sadesa en el seu moment va recurrir aquest acord. Però finalment l'Audiència Territorial de València en sentència dictada amb data 10-X-87 ressolgué el següent:

1ª Ens dona la raó en el tema de la delimitació de la zona de treball, això permetrà la conservació quasi íntegra de la part més interessant del conjunt.

2ª No es pronuncia en el que fa referència a la taxa anual perquè estima que això és competència del tribunal Econòmic-Administratiu de Castelló. Aquest encara no s'ha reunit i pel que sabem tardarà en fer-ho.

3ª Desestima l'aval bancari de sis mil.lions de pessetes perquè creu que l'Ajuntament té suficients facultats per obligar a Sadesa a restaurar la zona.

4ª Declara improcedent limitar la llicència a cinc anys, segons l'Audiència, l'Ajuntament pot revocar la sentència en qualsevol moment.

Posteriorment les dues parts més directament implicades han recurrit els punts que els eren desfavorables.

Pel que a mi respecta com a part coadjuvant, aconcellat per el nostre lletrat Alfred Ortega i Bonilla, he decidit no continuar perquè no es considera necessari i per evitar altres despeses econòmiques.

Fent un balanç de l'actuació de la part coadjuvant, podem pensar en un resultat profitós perquè com deia al principi el punt primer que tractava de la delimitació del territori s'ha fallat al nostre favor, els altres apartats són més econòmics que purament ecològics.

Després d'aquesta victòria, si bé parcial i incompleta perquè l'assumpte anirà al tribunal Suprem, l'objectiu que tenim en ment és intentar un espai natural protegit per a l'espai Penyes-Altes-Montí, també ens

agradaria crear una associació d'Amics de la Serra Espadà que lluitara contra qualsevol agressió i intentara aconseguir a llarg plaç algun tipus de protecció oficial per a tota la Serra.

Aquesta és una lluita de set anys en els que hem treballat bastant, hem tingut moltes incomprensions i també despeses econòmiques, és doncs el moment desagradable de parlar de diners. La factura dels nostres lletrats és, com es pot veure en les fotocòpies adjuntes, de 105.755 pessetes, de les quals si restem una subvenció d'ACPV de 20.000 ens queden per pagar 85.755 pessetes. Naturalment que hi han altres despeses a les quals en el seu moment vaig fent-me càrrec però açò ho trobe bastant costós i no trobe cap altra font de subvenció. Per això m'atrevisc a demanar-vos una ajuda econòmica que a poder ser siga el total del què resta per pagar el què bonament pugau.

Res més de moment, tan sols agrair la vostra atenció i també pregar considereu que si us fàg aquesta petició és per pura necessitat no estiguent en el meu ànim fer gastar a la Fundació diners innecessàriament.

Atentament

Josep Herrero i Cabanyes

Aureli Ferrando es va entrevistar amb l'alcalde d'Artana

Mediterrània 5-2-88

UPV reclama la defensa del Montí-Penyès Altes

Nelo Vilar / Artana

El Diputat del Partit Unitat del Poble Valencià (UPV) per Castelló, Aureli Ferrando, en la visita que ha realitzat a Artana, dins de la campanya que aquest partit porta a terme d'aproximació a la problemàtica de les comarques del País Valencià, es va entrevistar amb l'alcalde d'Artana, Víctor Esteve.

En la entrevista varen abordar temes d'ecologia, insistint especialment en la defensa del Montí i de les Penyes Aragoneses o Penyes Altes, i la possibilitat de fer una acció conjunta amb altres pobles per

tal de procurar la seua conservació.

També es va tractar el tema de la necessitat de potenciar turísticament les comarques del interior per mig d'una bona publicitat i de la construcció d'una millor infraestructura i de la conservació i millora de patrimoni cultural dels diferents pobles. La problemàtica cultural i lingüística de la població de la normativa legal existent per a la normalització lingüística tant en la ensenyança com en altres aspectes de la vida social.

Per altra banda l'Agrupació Cultural les Penyes Altes, aprofitant la visita del Diputat i en presència del Alcalde li va entregar un dos-

sier amb un informe geològic i biològic de les Penyes Altes i un altre de la situació actual de la ermita de Sante Cristina ja que dins de poc de temps van a realitzar-se obres de construcció en aquest tan estimat pels veïns de la població.

Entre tant l'Alcalde d'Artana, Víctor Esteve, amb motiu de les properes festes de la Magdalena, ha encarregat als membres de l'Agrupació Cultural les Penyes Altes, la preparació i organització oficial de representació d'Artana en la cavalcada del pregó que obrirà les festes de Castelló, el 5 de març.

CAJA DE AHORROS Y MONTE DE PIEDAD DE CASTELLÓN

OF. ORIGEN OF. DESTINO

FECHA ³
(de la orden)

- CARGO
3 marzo 1988

- ABONO
OF. ORDE
8501

OF. ORDA.

*Han contra bast
ACPI 20.000 pts
V. ent. F. mas 1000
A.C. Penys dets 20.000
J. en Herrero 9000*

Muy Sr(es). nuestro(s).
Nos complace comunicarle(s) que hemos dado curso a las siguientes operaciones, cuyo importe, más gastos, le(s) ADEUDAMOS/ABONAMOS

CONCEPTO	VALOR	IMPORTE
<i>Alfred Ortega i Bonilla</i>		<i>50.000</i>
<i>Pesetas continuación contra Cadeya</i>		

Por cuenta de:
*José Herrero
Arland*

A favor de:

GASTOS:

COMISION	I. T. E.	Correo	Teleg. / Teléf.	TOTAL	LIQUIDO CARGO

(s) saludamos atentamente,
CAJA DE AHORROS Y MONTE DE PIEDAD DE CASTELLÓN

VALIDACION

LA PLANA BAIXA

Gracias a una sentencia de la Audiencia Territorial de Valencia

El Ayuntamiento de Artana limitará la explotación de les Penyes Altes

La conservación de la zona Penyes Altes-Montf ha adquirido un fuerte impulso gracias a la sentencia dictada por la Audiencia Territorial de Valencia, mediante la que se conceden todas las competencias al Ayuntamiento de Artana para la delimitación de los trabajos de la empresa Sadesa, explotadora de las pedreras situadas en el término municipal de Artana.

Teresa Violeta / Castellón

«Esta sentencia significa un primer paso para conseguir un espacio natural protegido de la zona Penyes Altes-Montf. Igualmente puede servir para animar a las personas de la zona y tierras vecinas a fin de impulsar una asociación que se podría decir «Amics de la Serra Espadà», que se preocupara por la defensa íntegra de esta gran reserva natural, que puede ser destruida en pocos años si no se paraliza una serie de actuaciones indiscriminadas», según ha declarado Josep Herrero, personaje clave en el pleito que se ha desencadenado entre la Corporación de esta ciudad y la empresa Sadesa.

Delimitación del territorio

La Audiencia Territorial de Valencia ha dado la razón al Ayuntamiento en la propuesta dirigida por Josep Herrero, en la que pide una delimitación del territorio con el objetivo de que la pedrera efectúe sus extracciones hacia la zona este y por tanto se aleje de la zona protegida, ubicada en el margen izquierdo de la rambla.

Pese a la concesión de este punto, el proceso judicial que enfrenta al Ayuntamiento y la pedrera prosigue al existir una serie de puntos dentro de la sentencia que no son favorables a las reivindicaciones municipales.

Recurso del Ayuntamiento

De ahí que existe un recurso presentado al Tribunal Supremo por el Ayuntamiento contra la negativa de la Audiencia Territorial de Valencia a conceder una tasa anual por tonelaje de tierra extraída. En este sentido la sentencia argumenta, que la competencia es del Tribunal Económico-Administrativo de Castellón que no tiene intención de reunirse por el momento, así lo explica Josep Herrero, coadyudante del Ayuntamiento en el proceso contra Sadesa. Otro de los motivos que han llevado a la Corporación de Artana a recurrir contra la parte de la sentencia ha sido la exigencia de una licencia a la empresa Sadesa para que pueda efectuar sus extracciones de piedra en un plazo máximo de cinco años. La Audiencia Territorial se pronuncia en contra de este punto por considerar que el Ayuntamiento puede revocar la sentencia cuando lo considere oportuno, según manifiesta Josep Herrero.

Por último la Corporación reclama un aval bancario de seis millones de pesetas como garantía de restauración de esta zona natural, una vez finalizados los trabajos de la pedrera. La petición fue revocada por la Audiencia Territorial quien manifestó que la corporación municipal posee suficientes poderes para obligar a realizar la restauración de la zona de Penyes Altes-Montf afectada por las extracciones de piedra.

Josep Herrero aclara que pese a todas estas contrariedades «hemos ganado el punto ecológico más importante, es decir la delimitación

St. Precio: 60 pesetas

Control municipal para la explotación de Penyes Altes

El Ayuntamiento de Artana podrá controlar las extracciones de mineral en les Penyes Altes tras un fallo de la Audiencia Territorial de Valencia.

Pág. 12

Les Penyes altes poseen una gran riqueza natural

del territorio, y esto se debe al trabajo y al apoyo de mucha gente, desde el mismo Ayuntamiento de Artana, los ayuntamientos de Betxí y Onda, Acció Citural del PV, así como todos los particulares que se han interesado por el tema. Esta victoria nos ha de impulsar a seguir trabajando, dentro de nuestras posibilidades para la conservación del nuestro patrimonio natural. De ahí que la Coordinadora

para la defensa de les Penyes Altes-Montf intenta crear la Asociación de Amigos de la Serra-Espadà con la pretensión de organizar una reunión de alcaldes de esta zona en la que se discuta el camino a seguir para proteger este paraje natural».

Por otra parte, la empresa Sadesa ha recurrido también al Tribunal Supremo en la parte que ha sido perjudicada por la delimitación del territorio.

LES PENYES ALTES, UN PROBLEMA NO RESOLT

L'any 1981 un grup de gent del poble recolzats per altres persones dels pobles veïns iniciàrem una acció de trascendental importància dins els moviments ecologistes del País Valencià, senzillament denunciàrem i ens oposàrem a la destrucció d'un dels paratges més bonics de la Plana Baixa, les Penyes Altes d'Artana.

En aquell temps SADESA, empresa explotadora de la pedrera allí situada, actuava amb total il·legalitat sense contar per a res amb l'Ajuntament d'Artana, si que contava amb un permís d'indústria, cosa insuficient, concedit per aquest departament després que un dels seus tècnics inspeccionara el paratge "en un dia de intensa niebla", paraules textuales del tècnic expresades a un responsable d'ICONA.

La nostra acció en tot moment fou dura i intensa amb dotzenes de comunicats i articles de premsa, ràdio i TV, també nombrosos escrits i visites personals a autoritats, igualment manifestacions i acampades al lloc dels fets.

De resultats positius també en van hi haver. L'Ajuntament es va enterar de l'existència de la pedrera, també les autoritats del Consell que imposaren multes i decretaren algunes paralitzacions. Els alcaldes de les veïnes poblacions de Betxí i Onda van manifestar al d'Artana en repetides ocasions la preocupació pel tema, però la majoria del nostre consistori feia molt poc per solucionar el conflicte.

Creem en la rectitud d'intencions i en la bona voluntat de tots mentre no es demostre el contrari, però pel que respecta a açò, estem convençuts que aquells representants municipals es van equivocar en la seva gestió. La prova la tenim en els resultats, quan va a complir-se una dècada de l'inici de les accions no poden ser més decebedors, la zona de la pedrera i rodalies està patint una dura agressió manifestament comprovable per a qui la visite, el poble a cavi no ha rebut res si exceptuem un iníssol i verquesos total de 350.000 pts.

Per altra part, els inconvenients que patim són nombrosos, ja en la legislatura passada, els responsables municipals, amb més sensibilitat per la conservació de la natura, van tenir que legalitzar uns treballs que de fet venien operant-se des de feia molt de temps, però ho van fer amb unes condicions que nosaltres sempre hem considerat acceptables als interessos locals, el problema és quan SADESA recorreix aquestos acords i l'Ajuntament per a aconseguir els seus drets ha tingut que fer front a una demanda judicial en l'Audiència Territorial de València i posterior recurs al Tribunal Suprem amb tot el que suposa preocupació, treball i despeses econòmiques.

Els resultats del judici no han segut del tot satisfactoris com vostés podran comprovar a continuació.

Els punts recurrits per l'empresa explotadora son els següents:

- 1.- Delimitació de la zona de treball.
- 2.- Pagar al municipi una taxa anual en concèpte de cànon d'explotació.
- 3.- Depositar un aval bancari de sis milions de pts. per a assegurar la restauració del paratge.
- 4.- Limitar la llicència a cinc anys.

Els tribunals han reconegut al municipi la facultat de delimitar els usos dins el terme municipal, no s'han pronunciat sobre el pagament en concèpte de canón d'explotació al·legant que això es competència del tribunal Econòmic-Administratiu de Castelló, desestimen l'aval bancari de sis milions perquè segons ells l'Ajuntament pot exigir la restauració quant ho estime oportú i no consideren procedent limitar la llicència a cinc anys.

En vista dels resultats, no creem equivocar-nos si diem que el poble ha fet un mal negoci amb la pedrera, la destrucció de l'entorn és irreparable, els esforços i despeses econòmiques per culpa del contenciós interposat per SADESA han segut grans, es podria parlar molt sobre la responsabilitat de l'incendi ocorregut en la zona el dia 7 d'Abril de 1983, i per contra, el municipi no ha obtingut cap benefici.

No veem altra eixida a l'actual consistori que gestionar els errors dels altres intentant defensar al poble d'aquest mal pas que per a nosaltres podria entrar en vies d'un enteniment si SADESA acceptara d'entrada aquestes condicions:

- 1.- No treballar en el corredor de la rambla, dirigint en canvi l'explotació en direcció est.
- 2.- Restauració immediata d'aquest corredor.
- 3.- Pagar el canón exigít per l'Ajuntament a contar des de la data l'inici de començament dels treballs.
- 4.- Oferir garanties que van a complir amb el pla restaurador.

Si SADESA fora capaç de complir aquestes condicions, en la nostra modesta opinió, podria considerar-se una empresa respectable en la qual caldria dialogar, si per contra actua com fins ara, destruint sense reparar ni indemnitzar, seguirem considerant-los uns mal veïns dels qui deuriem intentar lliurar-nos el més aviat possible.

Manifest de defensa de la Serra d'Espadà

La Serra d'Espadà, un ampli espai geogràfic que abasta des de Pina de Montalgrao fins a la Vilavella i des del Millars fins al Palància, constitueix una zona natural de màxim interès per les seues peculiaritats paisatgístiques, botàniques, faunístiques, històriques i culturals. Aquest espai, tanmateix, està patint els darrers anys una sèrie de clares agressions:

— La serra està sent expoliada amb l'extracció de terra i pedra. El cas de les Penyes Altes d'Artana és flagrant, però no és l'únic.

— Els recursos aquífers estan sobreexplotant-se, especialment a la vall d'Artana, per tal de regar nous camps de tarongers.

— Als darrers 20 anys s'han produït al voltant de 300 incendis, que han suposat la crema de 20.000 hectàrees.

— No existeix cap zona amb cacera vedada integralment. Molt sovint, els caçadors no respecten les vedes ni les espècies protegides. El furtivisme i la sistemàtica transgressió de la Llei de Cacera no hi resulten estranys.

— Els equipaments sanitaris són força deficients; les aigües residuals, es no depurar-se, contaminen rius i barrancs; existeixen abocadors d'escombraries incontrolats en quasi tots els pobles.

— La infraestructura cultural i educacional està també poc desenvolupada, agreujada en l'horitzó pel tancament d'unitats escolars en poblacions amb escàs cens infantil.

Per tal d'aturar aquest procés fóra convenient que s'adoptaren les següents mesures:

— Declaració de parc natural per a la zona axial de la serra, a partir de la cota 200, i per als paratges d'especial interès com el barranc de Mosquera, la font de Cabres-el Racó Fosc, el pic Espadà, el tossal Gordo, la bassa de la Devesa i les Penyes Altes-el Montí.

— Creació d'una àrea de parc que comprendria un cercle

de cinc quilòmetres al voltant de la zona abans esmentada, per tal d'esmoreir-hi l'impacte ambiental.

— Creació d'equipaments socials bàsics.

— Aturar el procés de tancament d'unitats escolars.

junta les possibles desfetes, tant urbanístiques com ecològiques, que poden produir-s'hi, i, alhora, portar a terme projectes que aïlladament seria impossible de dur endavant.

— Suport a les normatives urbanístiques que alguns pobles

Als darrers vint anys s'han produït al voltant de 300 incendis que han suposat la crema de 20.000 hectàrees.

— Ajut a la investigació de projectes que impliquen un correcte aprofitament dels recursos naturals existents.

— Ajuts als projectes de joves que possibiliten una vida digna sense que comporte la degradació de la serra i incentivant la creació de cooperatives de joves, escoles-taller i centres de la natura. L'assentament dels joves suposaria un fre a la regressió demogràfica que s'observa a molts municipis de l'Espadà.

— Immediata restauració de les zones devastades pels incendis i per les desfetes realitzades en les extraccions de terra i pedra. Ajudes per a l'extracció del suro cremat, ara improductiu, tot possibilitant amb la seua regeneració la rendibilitat d'aquesta activitat.

— Creació d'un patronat que agrupe els municipis de la serra, per tal d'evitar amb la pressió con-

han elaborat tendents a la rehabilitació i conservació d'una arquitectura i d'un urbanisme harmònic amb l'entorn natural, ja que considerem un valor clau de l'Espadà la seua peculiar arquitectura. Sol·licitem també dels ajuntaments que encara no estiguen dotats de normes subsidiàries que dicten aviat pautes sobre aquest tema.

— Protecció i catalogació del patrimoni històrico-artístic que pose fi a l'expoliació sistemàtica de peces tant històriques com arqueològiques i etnològiques. Creació de museus locals que alberguen i divulguen aquest patrimoni.

— Potenciació d'estudis de tot tipus referits a la serra i posterior publicació, amb la finalitat de donar a conèixer la variada realitat de l'Espadà.

Aïn, 14 de maig de 1989.

Mediterráneo 17-V-89

LA PLANA BAIXA

Se celebró el pasado fin de semana en este paraje natural

La I Marxa-aplec de l'Espadà lucha por la conservación de la sierra

Sempere / Serra d'Espadà

El pasado fin de semana, organizado por la «Coordinadora de la Defensa de l'Espadà», tuvo lugar la «I Marxa-aplec de l'Espadà».

Dicha actividad fue apoyada por diferentes asociaciones culturales i colectivos ecologistas de las comarcas en que está situada la sierra, contando con el respaldo de la Conselleria de Cultura, Acció Cultural del País Valencià y de los ayuntamientos de Ahín, Eslida y la Vilavella.

Los actos se iniciaron al mediodía del sábado, con la concentración de los diferentes grupos en la plaza mayor de Eslida, donde fueron recibidos por el alcalde de la localidad.

Posteriormente se trasladaron a Ahín, donde estaba prevista una acampada en la Font de San Ambrós. Después de ser recibidos por el alcalde de la localidad tuvo lugar un cercavila a cargo dels dolçainers de Tales.

A las 19,30, en el salón del Ayuntamiento de Ahín, el profesor Manuel Costa, director del Jardín Botánico de Valencia y catedrático de Botánica, dio una charla-coloquio sobre la singularidad del ecosistema de l'Espadà y los diferentes aspectos de su flora, así como de las posibles acciones para su desarrollo y conservación.

Actividades

En el coloquio intervinieron, entre otros, el diputado por UPV en las Cortes Valencianas, Aureli Ferrando, quien recientemente presentó al parlamento autónomo una propuesta no de ley para que el gobierno valenciano, previa consulta con los ayuntamientos de la zona, declare parque natural la sierra d'Espadà. También intervinieron los alcaldes de Eslida y Ahín, que desde el primer momento prestaron su apoyo a la idea de proteger la zona. Después de la cena de confraternización actuó el grupo

La sierra de l'Espadà sufre numerosas agresiones ecológicas

«El Peiró», de la Pobra Tornesa, interpretando diferentes piezas del folclore de las comarcas castellonenses.

Durante la mañana del do-

mingo tuvo lugar la marcha al pico de l'Espadà, donde se plantaron varios ejemplares de alcornoque y carrascas.

Los actos finalizaron con un

coloquio sobre la problemática de la sierra d'Espadà. En dicho coloquio se expuso la necesidad de coordinar la protección de todos los valores de la zona; tanto paisajísticos, botánicos, faunísticos, histórico-artísticos-etnológicos y humanos, compaginándolos con la necesidad de desarrollo integral de la zona, de manera que repercuta en una mejora de la calidad de vida de sus habitantes. Asimismo se trató de la necesidad de que los ayuntamientos de las poblaciones de la sierra se coordinen en una posible mancomunidad, para afrontar aquellos proyectos de manera aislada resultaría imposible llevar a término, y las posibilidades de buscar, de las diferentes administraciones; las ayudas necesarias.

En todo momento estuvo presente la idea de que para conservar la sierra del Espadà es factor básico el mantenimiento, desarrollo y potenciación de todos aquellos factores que repercutan en beneficio de las poblaciones de la zona.

Una de las zonas naturales de més interés

Vicent Felip /Nules

La primera marxa-aplec [Espadà respon a la necessitat de plantejar respostes a les agresions constants que fan perillar una de les zones naturals de més interes del País Valencià.

Les més de 20.000 hectàrees cremades en els darrers 20 anys; l'extracció de terres al Racó Fosc de la Font de Cabres, o de rodé a unes altres zones, per a utilitzar-les en les noves plantacions de tarongers a pobles foraste [intent de traslladar l'aigüa d'Artana per al reg d'altres zones; la

destrossa d'un paratge singular, com és el de les Penyes Altes, per part de S.A.D.E.S.A., empresa que està proveint de pedra a RENFE per a la construcció de la doble via, l[abocament de residus que fan les fàbriques de taulellets al Collao, o a la partida del Pinar d'Artana, són accions, totes elles, fetes per forasters que especulen i fan l[agost a la Serra, però que no sofriran les conseqüències de la pèrd [un ecosistema que ha estat font de vida per als pobles de la zona.

El darrer cap de setmana, juntament a les organitzacions culturals i ecologistes, a l[Aplec feren acte de presència el dipu-

tat Aureli Ferrando i els alcaldes d[Ahín i Eslida; també feren arribar la seua solidaritat algunes organitzacions polítiques.

Tot el que hi va succedir obre una porta a l[esperança que encara és possible que el que és patrimoni de tots siga respectat i aprofitat, en primer lloc, pels habitants del pobles de la Serra d'Espadà que l[han sabuda conservar fins avui.

Caldrà esperar que apr [exemple i prevalguen els interessos de la Serra i dels seus habitants als dels especuladors forasters.

MINISTRACION DE JUSTICIA

AJUNTAMENT D'ARTANA	
REGISTRE GENERAL	
ENTRADA	IXIDA
N.º 1397	N.º —
Data 11-9-89	

005912117

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE LA COMUNIDAD VALENCIANA
 SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO
 SCRIBIA. DE D. ALEJANDRO MONER MUÑOZ
 PRESIDENCIA

RF.: 252/85-1ª -1ª
 Cítese al contestar

EXCMO. SR. :

Por acuerdo dictado en esta Sala en el recurso contencioso núm. 252/85-1ª interpuesto por el Procurador D./Dª. ROBERTO CAMARASA MARCO en nombre y representación de COMINISTROS DE ARIDOS Y DERIVADOS S.A., contra el acuerdo del Ayuntamiento de Artana de fecha 10-1-85, por el que se desestimó el recurso de reposición interpuesto contra el anterior acuerdo de fecha 24-10-84, sobre liquidación de la tasa de licencia urbanística, sobre, se ha acordado dirigir a V.E. el presente a fin de remitir a V.E. el expediente administrativo y testimonio de la sentencia dictada por el Excmo. Tribunal Supremo, en virtud del recurso de apelación interpuesto en su día contra la sentencia dictada por esta Sala con fecha 10-10-87 cuyo testimonio también se acompaña, para que se lleve a puro y debido efecto lo acordado.

Ruego a V.E. acusé de recibo:
 Dios guarde a V.E. muchos años.
 Valencia, a 05 de Septiembre de 1989.

EL PRESIDENTE

EXCMO. SR. ALCALDE-PRESIDENTE DEL EXCMO. AYUNTAMIENTO DE ARTANA (CASTELLON)

La cantera de Artana tendrá que ajustarse a limitaciones municipales

El Tribunal Supremo ha desestimado el recurso que interpuso la empresa SADESA contra los acuerdos del Ayuntamiento.

Julio Sánchez / Castellón

Una sentencia del Tribunal Supremo obliga a la empresa que explota la cantera de las «Peñas Aragonesas» de Artana a ajustar su actividad a determinadas limitaciones especificadas por el Ayuntamiento para esta zona declarada de especial protección.

El fallo del Tribunal Supremo rechaza la apelación interpuesta por la empresa SADESA contra anterior sentencia de la Audiencia Territorial de Valencia que estimó tan sólo en parte el recurso por el que declara contrario a derecho «únicamente los extremos de la licencia referentes a la exigencia de una fianza de seis millones de pesetas y la vigencia de cinco años en la duración de dicha licencia».

La empresa SADESA había impugnado los acuerdos municipales del Ayuntamiento de Artana y, más concretamente, las condiciones impuestas en la licencia para la actividad de explotación de áridos de cuarcita y su posterior machaqueo y clasificación en el paraje conocido por Peñas Aragonesas.

Según recoge la sentencia del Tribunal Supremo, «aparece justificada la postura de la Corporación municipal al establecer esas limitaciones que tienen su fundamento legal ya que la Ley de Régimen Local atribuye al Ayuntamiento una obligación de protección del paisaje y autoriza la posibilidad de condicionar licencias, introduciendo limitaciones, que no impide en modo alguno desarrollar la actividad».

El Ayuntamiento aprobó en su día autorizar la licencia bajo las condiciones de: prohibición de desarrollar movimientos de tierras en la zona del polígono 30, limitar la autorización a la zona de explotación, con exclu-

El Supremo falla en contra de la cantera de Artana

Una sentencia del Tribunal Supremo ha desestimado el recurso interpuesto por la empresa que explota la cantera de las «Peñas Aragonesas» de Artana y obliga a sus titulares a ajustarse a las limitaciones del Ayuntamiento.

Pág. 12

La cantera de las «Peñas Aragonesas» deberá ajustarse a limitaciones.

sión de dos sectores; la exigencia de una garantía económica por importe de 6 millones de pesetas para asegurar el compromiso aceptado de acondicionar los huecos de las extracciones rellenándolos con una capa de tierra y realizando la reposición vegetal, así como fijar en cinco años la vigencia de la licencia.

El Tribunal Supremo, que hace suyos los fundamentos de la Audiencia Territorial de Valencia, puntualiza que los acuerdos de la Comisión Provincial de Urbanismo y de la Delegación Provincial del Ministerio de Industria no impiden que el Ayuntamiento de Artana ejerza sus com-

petencias urbanísticas y que, en virtud de las mismas, imponga las condiciones pertinentes en las licencias que otorgue.

Por otro lado, en el municipio de Xòvar se están llevando a cabo en estos momentos los informes pertinentes para establecer la viabilidad de otra cantera en el barranco «Carbón». La Agencia de Medio Ambiente ha abierto el período de alegaciones en el expediente que se sigue sobre esta actividad, mientras el Ayuntamiento de Xòvar ha encargado a Icona el estudio del impacto medioambiental de la cantera antes de adoptar una postura concreta sobre la licencia de esta actividad.

3-5-90

PROPOSTA D'OBRA PICTÒRICA A L'AIRE LLIURE

Uns quinze o vint artistes entre llicenciats i estudiants de Belles Arts perteneixents a l'Associació de Nous Comportaments Artístics (A.N.C.A.), es congregarà el proper cap de setmana (dies 12 i 13) al paratge natural conegut com les Penyes Altes d'Artana per a fer una acció de caràcter plàstic i ecològic.

L'acció compta amb el recolzament de la Coordinadora per la Defensa de la Serra Espadà i consistirà en la integració plàstica d'una canal que travessa el lloc en un troç de 115 metres.

La pintada prevista està lligada a la poètica Land-Art per quant s'intervé plàsticament en un paisatge, no hi ha finalitat lucrativa ni valors afegits per part del mercat i s'aboga per un canvi de sistema artístic cap a un menys comercialitzat i que opere en l'entorn real de la vida amb un compromís ètic. Ens diferència, però, que nosaltres no volem transformar el paisatge sinó integrar un element que el transforma negativament, reconciliant per mig de l'obra l'art amb el paisatge i la natura.

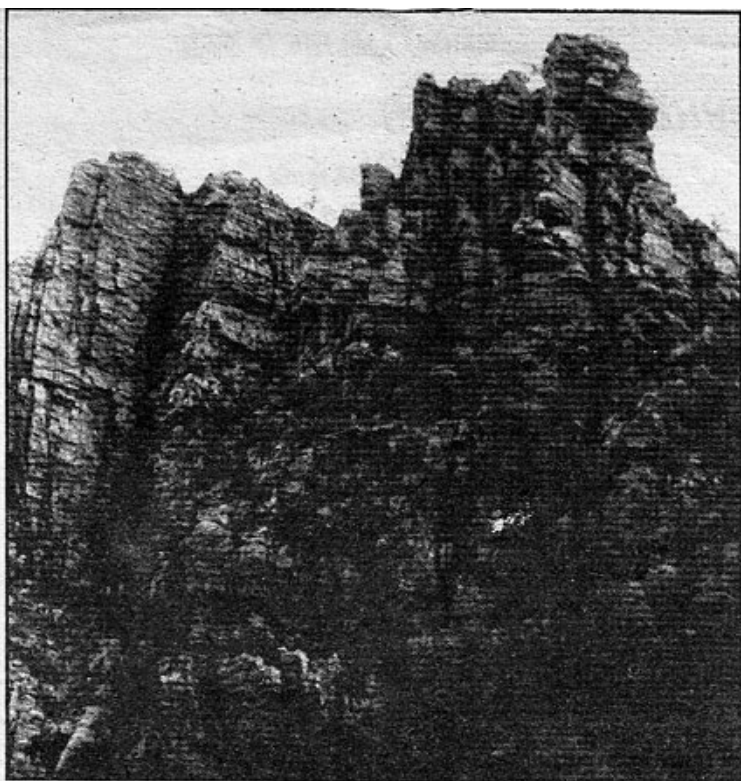
Eixemples de Land-Art serien: Christo empaquetant amb plàstic o tela illes senceres, costes litorals o el Canó del Colorado; Uriburu colorejant amb pigments les costes d'Austràlia; Oppenheim dibuixant figures geomètriques en camps de blat o sobre la neu; Michael Hiser fent escultures megalítiques de ciment i terra en mig del desert, etc. Front a certes aberracions ecològiques nosaltres presentem una voluntat conciliadora entre art i natura, oposta a un plasticisme irresponsable.

El resultat serà una obra plàstica a mitat camí entre pintura i escultura que integrarà en el paisatge un element hostil camuflant-lo amb els colors i textures autòctones.

Per resaltar el caràcter ecològic de l'obra es conviurà amb la natura durat dos dies amb una acampada i la marxa a peu fins el lloc de la pintada, projectada com un acte més de promoció de la Serra Espadà que està en vies de ser declarada paratge natural i, les Penyes Altes concretament, d'especial protecció. Per la vesprada es celebrarà una taula redona sobre art i ecologia en la que intervindran els artistes que van a participar en l'acció pictòrica.

Nelo Vilar-Artana

10-5-90

L'acció compta amb el recolzament de la Coordinadora de la Serra Espadà

Artistes de Belles Arts es congregaran a les Penyes Altes

Nelo Vilar / Artana

Uns quinze o vint artistes entre llicenciats i estudiants de Belles Arts pertencents a l'Associació de Nous Comportaments Artístics (A.N.C.A.), es congregaran el proper cap de setmana (dies 12 i 13) al paratge natural conegut com les Penyes Altes d'Artana per a fer una acció de caràcter plàstic i ecològic.

L'acció compta amb el recolzament de la Coordinadora per la Defensa de la Serra Espadà i consistirà en la integració plàstica d'una canal que travessa el lloc en un troç de 115 metres.

La pintada prevista està lligada a la poètica Land-Art per quant s'intervé plàsticament en un paisatge, no hi ha finalitat lucrativa ni valors afegits per part del mercat i s'aboga per un

canvi de sistema artístic cap a un menys comercialitzat i que opere en l'entorn real de la vida amb un compromís ètic. Ens diferència, però, que nosaltres no volem transformar el paisatge sinó integrar un element que el transforma negativament, reconciliat per mig de l'obra l'art amb el paisatge i la natura.

Eixemples de Land-Art serien: Christo empaquetant amb plàstic o tela illes senceres, costes litorals o el Canó del Colorado; Uriburu colorejant amb pigments les costes d'Austràlia; Oppenheim dibuixant figures geomètriques en camps de blat o sobre la neu; Michael Hiser fent escultures megalítiques de ciment i terra en mig del desert, etc. Front a certes aberracions ecològiques nosaltres presentem una voluntat conciliadora.

PENYES ALTES: NUESTRA PASIVIDAD CONTRIBUYE A LA DESTRUCCIÓN

UNA CANTERA AMENAZA UNO DE LOS MÁS BELLOS PARAJES DEL PAÍS

Me pregunto cuantas personas podrian responder a la siguiente cuestión: **¿QUÉ SON LAS PEÑAS ARAGONESAS O PENYES ALTES?** Seguramente pocas sepan que se trata de un acantilado de más de 100 ms. de alto en un recodo de la rambla de Artana. No son muy conocidas, pero si uno de los lugares mas preciosos de la Sierra Espadàn. Actualmente, junto a las Peñas hay una cantera que dia tras dia, desde 1981 está destrozando parte del entorno de este magnífico paraje natural. Aunque la arenisca cuarcítica que se encuentra aquí es importante para el soporte de la líneas del ferrocarril, podrian haber escogido otro lugar, pues no solo se destruye la cantera en si, sino todos sus alrededores. QUITAN la belleza natural, y a causa de las explosiones, ruidos y falta de tranquilidad las aves que habitaban y anidaban allí han tenido que huir.

QUIEREN AMPLIAR LA ZONA DE EXPLOTACION A LA LADERA FRENTE A LAS PEÑAS.

El pasado 20 de Enero una salida al campo nos llevó hasta las Peñas, su belleza , el silencio y la paz que reinaban eran impresionantes, pero ese dia, en la cantera, tenían prevista una de sus habituales voladuras. Aun no se si por suerte o por desgracia pudimos presenciaria. De pronto, como si fuese un volcán empezaron a elevarse y caer piedras grandes, pequeñas , de todos los tamaños. Detrás de las piedras vino una gran nube de polvo, y cuando ésta pudo desvanecerse, el hermoso paisaje de aquel trozo de montaña, ¡ Ya no estabal.

Mi primer pensamiento tras la explosión fue la esperanza de que aún les queda mucha roca hasta llegar a la valiosa zona donde se encuentran las tres peñas, pero, por otro lado si al llegar allí no cesan las explosiones . . . ¿Que puede pasar?, Se podia sentir, casi físicamente, el alarido del monte pidiendo ayuda.

Pienso que aún estamos a tiempo de corregir lo malo que se ha hecho con lo más hermoso que nos rodea y que forma parte de nuestras vidas, no esperemos que otros lo hagan por nosotros, juntemos nuestras manos y luchemos por la naturaleza para asegurarnos que también en el futuro lo podrán ver los que nos rodean.

ARTANA

Los ecologistas denuncian la abusiva extracción de áridos en les Penyes Altes

EFE

CASTELLÓN

Los responsables de la cantera ubicada en el paraje de les Penyes Altes, de Artana, «extraen cada minuto unas tres toneladas de áridos» según denunció el presidente de la Societat d'Amics Serra d'Espadà, Josep Herrero. Según Herrero, la empresa, que cada día extrae de la zona 1.800 toneladas de tierra, «no ha respetado la legalidad», ya que sobrepasa los límites de explotación fijados por el Ayuntamiento de Artana y ratificados por una sentencia de 1984 emitida por el Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana.

El presidente del grupo ecologista aseguró que la cantera trabaja actualmente en una zona conocida como Peña Tiradora, que no se encuentra en el perímetro de actuación autorizado por el Ayuntamiento de Artana. Herrero indicó que la extracción de tierra de la montaña se realiza con demasiada verticalidad, por lo que «hay un peligro inminente de derrumbe», al tiempo que agregó que esto dificultará la posterior restauración del paraje que, en un plazo máximo de seis meses, será declarado monumento natural por el Consell.

La citada asociación y Acció Ecologista Agró llevarán ante los tribunales a los responsables de la cantera para «exigir que se cumpla la legalidad y que se restaure el paisaje deteriorado por la acción de la pedrera», indicó Josep Herrero.

Los ecologistas también se dirigirán a los grupos parlamentarios que aprobaron la declaración de Penyes Altes como monumento natural con el objeto de «advertirles de la necesidad de proteger cuanto antes este lugar», ya que la cantera no deberá paralizar su actividad tras la protección del lugar.

Herrero destacó la necesidad de restaurar la zona deteriorada por la cantera para evitar procesos de erosión, aunque matizó que el «daño ocasionado en sus dieciséis años de actividad es irreparable», porque la pedrera «ya ha arrasado una ladera de la montaña, y la flora».